

Ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Βασιλείου Φωτιάδη, Πρωτοψάλτου της Παναγίας Σουμελάς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Το Σάββατο 12 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Ποιμενάρχης τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Βασιλείου Φωτιάδη, Πρωτοψάλτου του Ιερού Προσκυνηματος της Παναγίας Σουμελά.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε χαρακτηριστικά: «Μεθ' ὧν νῦν χορεύων ἐν οὐρα-νίοις σκηνώμασι, μή παύση ... πρε-σβεύ-ων ὑπὲρ πάντων τῶν τιμῶν-των σε, πάτερ Παῖσιε».

Στόν περικαλλῆ ναό τῆς Ὑπερα-γίας Θεοτόκου, τῆς Παναγίας τῆς Σουμελά, τῆς μητέρας τοῦ Ποντια-κοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῶν προσφύ-γων, τιμοῦμε σήμερα τή μνήμη ἐνός συγχρόνου ἁγίου τῆς Ἐκκλη-σίας, τοῦ ὁσίου Παῖσιου τοῦ Ἁγιο-ρείτου. Ἀποτελεῖ μάλιστα ἀγαθή συγκυρία τό γεγονός ὅτι τιμοῦμε τόν νέο αὐτό ἅγιο τῆς

Ἐκκλησίας μας, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου συγκα-ταριθμήθηκε πρίν ἀπό δέκα μόλις χρόνια μέ Πατριαρχική καί Συνο-δική Πράξη τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου μεταξύ τῶν ἀγίων, στόν ἱερό αὐτό ναό.

Καί αὐτό, διότι ὁ σύγχρονος αὐ-τός ὅσιος καταγόταν ἀπό τήν πλη-σιόχωρη πρὸς τόν Πόντο Καπ-παδοκία, ἀπό τά Φάρασα, ἀπό ὅπου ἦλθε καί ὁ ἴδιος πρόσφυγας μαζί μέ τούς ἄλλους Ποντίους καί Μικρασιάτες μετά τή Μικρασια-τική καταστροφή καί τή γενοκτο-νία τῶν Ποντίων.

Εἶναι ὅμως ἀγαθή συγκυρία ὁ ἐορ-τασμός τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Παΐσιου στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελά, διότι ὁ ὅσιος Παΐσιος ἔτρεφε μεγάλη ἀγάπη καί σεβασμό πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεο-τόκο, τήν προστάτιδα ὅλων τῶν μο-ναχῶν, τήν ὁποία μάλιστα ἀξιῶ---θηκε νά δεῖ, ὅταν ἀσκήτευε στό ὄρος Σινᾶ καί ὄχι μόνο, καί μάλιστα νά τήν ἀκούσει νά τόν στηρίζει καί νά τόν παρηγορεῖ. Ἀλλά καί στή συνέχεια ἡ Παναγία τόν ἀξίωσε νά μονάσει γιά πολλά χρόνια στό Περιβόλι της, τόν ἱερό Ἄθωνα, σέ μία Κα-λύβη πού ἦταν ἀφιερωμένη στή χάρη της.

Ὑπό τή σκέπη τῆς Κυρίας Θεο-τόκου καί μέ τή συνεχῆ ἐπίκληση τῆς προστασίας καί τῆς βοηθείας της ἔζησε ὁ ὅσιος Παΐσιος, καί μέ τή χάρη της ἀντιμετώπισε τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς καί ἀγιάσθη-κε. Ἐζησε ταπεινός ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, τόν δόξασε ὅμως ὁ Θεός καί τόν χαρί-τωσε μέ θεῖα χαρίσματα, ὥστε νά ἐνισχύει, νά στηρίζει καί νά καθο-δηγεῖ τούς ἀνθρώπους πού τόν πλησίαζαν καί ζητοῦσαν τή γνώμη καί τή συμ-βουλή του στά προβλή-μα-τα πού τούς ἀπασχολοῦσαν.

Καί τό θαυμαστό, ἐκτός τῶν ἄλ-λων, εἶναι ὅτι ὁ ὅσιος Παΐσιος, παρά τίς ἀσθένειες πού ὁ ἴδιος ἀντι-μετώπιζε καί τούς σωματι-κούς πόνους ἀπό τούς ὁποίους ὑπέφερε, δέν ἔπαυε ποτέ νά προσ-φέρει τήν ἀγάπη του στούς ἀν-θρώπους, ἀλλά καί ποτέ δέν παρα-μελοῦσε τά πνευ-ματικά του καθή-κοντα, ἀποτελῶ-ντας παράδειγμα ὑπομονῆς, ἀσκή-σεως καί ἀγάπης σέ ὅσους τόν συνα-ντοῦσαν καί πολύ περισσό-τερο σέ ὅσους τόν γνώ-ριζαν καί τόν συναναστρε-φόταν.

Στόν βίο τοῦ ὁσίου Παΐσιου ἐπι-βεβαιώνεται ἡ ὑπόσχεση τοῦ Χρι-στοῦ πρὸς τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στολο Παῦλο, τόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, στόν ὁποῖο εἶπε, ὅταν τόν παρακάλεσε νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό κάποια σω-μα-τική ἀσθένεια, ὅτι «ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Μέ τήν ὑπομονή, τήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό ἀγιάσθηκε, χαριτώθηκε καί ἀνα-δείχθηκε ἅγιος ὁ ὅσιος Παΐσιος καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Καί παρότι ἔχουν περάσει τριανταένα χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του πλῆθος ἀνθρώ-πων προστρέχουν καθημερινά στόν τάφο του, καί ἰδιαιτέρως κατά τήν ἡμέρα τῆς μνήμης του, γιά νά λάβουν τήν εὐλογία καί τή χάρη του, ὅπως ἔκαναν καί ὅταν βρισκόταν ἐν ζωῇ, παρότι ἦταν ἓνας ἀπλός καί

ταπεινός μοναχός.

Ὁ Θεός ὅμως «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν», καί μέσα σ' αὐτή τήν χάρη ἔζησε ὁ ὅσιος Παῖσιος, ἔχοντας πράγ-ματι συνόμιλό του τήν Ὑπε-ραγία Θεοτόκο καί τούς ἁγίους Ἀγγέλους, μέ τούς ὁποίους πλέον, ὅπως ἔψαλε στόν Ὅρθρο καί ὁ ἱερός ὕμνογράφος, συγχορεύει στόν οὐρανό, πρεσβεύοντας καί γιά ὅσους τόν τιμοῦν καί ἐπικα-λοῦνται τή χάρη καί τή βοήθειά του.

Μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ὕμνοῦν ἀκαταπαύστως τόν Θεό, εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα καί ἐμεῖς σήμερα, τελώνοντας τό ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ μας Βασιλείου, πρωτο-ψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήμα-τος τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, νά ἀναπαύει ὁ Θεός τήν ψυχή του, γιά νά ὕμνεϊ καί ἐκεῖνος μαζί τους τόν Θεό καί τήν Ὑπεραγία Θεο-τόκο, τήν ὁποία μέ τόση εὐλάβεια καί μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς του ὕμνοῦσε καί δοξολογοῦσε ἀπό τό ἱερό ἀναλόγιο τοῦ ναοῦ της καί ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς καί θαυ-ματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, στά χρόνια πού δια-κό-νησε μέ πιστότητα τήν Κυρία τοῦ Πόντου καί τό Ἱερό αὐτό Προσκύ-νημα.

Ταπεινῶς εὐχομαι καί ἐγώ, ὅπως καί ὅλοι σας, ὁ ἀγαπητός μας Βασίλειος νά εἶναι πλέον ἐνώπιον ὄχι τῆς Εἰκόνας ἀλλά τῆς Κυρίας Θεοτόκου, νά τήν ὕμνεϊ μαζί μέ τόν ὅσιο Παῖσιο καί ὅλους τούς ἁγίους μας καί νά τήν δοξολογεῖ καί νά ἀπολαμβάνει τήν πραγματική οὐράνια χαρά.



© Antonios Monaxos IMBNK

[**ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ**](#)